

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Kühna a členů JUDr. Miroslavy Jirmanové, JUDr. Hany Šajnerové, Mgr. Vojtěcha Jaroše, JUDr. Ireny Schejbalové a JUDr. Petry Janouškové, o návrhu **předsedy Kontrolní komise Exekutorské komory ČR** ze dne 17. 10. 2014 na zahájení kárného řízení proti JUDr. T. V., soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Přerov se sídlem Komenského 38, Přerov, zastoupeného Mgr. Tomášem Greplem, advokátem se sídlem Horní nám. 365/7, Olomouc, při ústním jednání konaném dne 3. 3. 2015,

t a k t o :

JUDr. T. V.,
soudní exekutor,
Exekutorský úřad Přerov se sídlem Komenského 38, Přerov

I. je v i n e n , ž e

a) jako soudní exekutor, vůči kterému byl dne 17. dubna 2014 v rámci kontroly v exekutorském úřadě vykonáván dohled podle § 7 odst. 2 a 5 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), členům kontrolní skupiny z řad Exekutorské komory České republiky a Ministerstva spravedlnosti neposkytnul požadovanou součinnost při výkonu dohledu a neumožnil jim tak výkon dohledové pravomoci svěřené jim právními předpisy,

t e d y

závažně porušil povinnosti exekutora stanovené § 7 odst. 3 písm. b) exekučního řádu ve spojení s § 22 písm. a), b) a c) stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky ze dne 23. května 2013, o kontrolní komisi Exekutorské komory České republiky,

t í m s p á c h a l

závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu;

b) jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti dne 11. června 2014 vyzván k předložení exekučních spisů sp. zn. 103 EX 13427/13, 14194/13, 16423/12, 19221/10, 1932/13, 21914/13, 2794/04, 30564/10, 54119/11, 5572/12, 60346/11, tyto nepředložil v řádné formě, odchozí dokumenty nebyly uloženy v přípustných formátech a nebyly opatřeny zaručeným elektronickým podpisem exekutora či jeho pověřeného zaměstnance,

t e d y

porušil povinnosti exekutora dle § 10b odst. 3 a 4 ve spojení s § 10d vyhlášky č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti,

t í m s p á c h a l

kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

II. Za uvedené delikty uložil kárný senát podle § 116 odst. 6 a 9 exekučního řádu

p o k u t u v e v ý š i 5 0 0 0 0 0 K č .

Tato pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 14062014.

III. Ve zbytku **s e** kárné žaloby **z p r o š ť u j e**, neboť nebylo prokázáno, že se popsáný skutek stal.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

I.1. Kárná žaloba

[1] Dne 17. 10. 2014 došla Nejvyššímu správnímu soudu kárná žaloba podaná předsedou Kontrolní komise Exekutorské komory. Kárný žalobce podal žalobu proti soudnímu exekutorovi JUDr. T. V. (dále jen „kárně obviněný“), a to pro dva skutky. Předně kárně obviněný neměl dne 17. 4. 2014 poskytnout požadovanou součinnost při výkonu dohledu členům kontrolní skupiny z řad Exekutorské komory České republiky a Ministerstva spravedlnosti, nezpřístupnil jim elektronické spisy jimi vedené, neumožnil jim proto výkon dohledové pravomoci svěřené jim právními předpisy. Navíc jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti dne 11. 6. 2014 vyzván k předložení exekučních spisů, tyto nepředložil v řádné formě, odchází dokumenty nebyly uloženy v přípustných formátech a nebyly opatřeny zaručeným elektronickým podpisem exekutora či jeho pověřeného zaměstnance. Těmito skutky měl kárně obviněný závažně porušit povinnosti soudního exekutora stanovené právními a stavovskými předpisy.

[2] Návrh na zahájení kárného řízení podává kárný žalobce na základě výsledků kontroly kárně obviněného, která byla prováděna dne 17. 4. 2014. Po zahájení kontroly bylo kontrolní skupině, jakož i souběžně kontrolujícím zaměstnancům ministerstva sděleno, že kárně obviněný je nemocen a zastupuje jej Mgr. R. M., soudní exekutor, Exekutorský úřad Přerov, bývalý exekutorský kandidát kárně obviněného. Po obecné části kontroly byl kárně obviněný, resp. jeho zástupce, opakovaně vyzván k umožnění přístupu do informačního systému (aby mohlo dojít k započetí zvláštní části kontroly zaměřené zejména na prověření konkrétních podezření, která při své činnosti dohledový orgán v době předcházející kontrole nabyl). Zástupce soudního exekutora nejprve opakovaně sdělil, že přístup do informačního systému neumožní. Totéž stanovisko telefonicky sdělil i kárně obviněný cestou pověřeného zaměstnance, který tlumočil jeho vůli přímý přístup do informačního systému neumožnit – resp. umožnit přístup toliko nepřímou cestou předložením exportovaných elektronických spisů. Shodně se poté písemně vyjádřil i kárně obviněný na výzvu dohledového orgánu, čímž postup svého zástupce a svých zaměstnanců schválil a jako správný potvrdil.

[3] Důvody sdělené zástupcem pro neumožnění přímého přístupu do informačního systému se v průběhu kontroly z neznámých důvodů měnily. Nejprve zástupce sdělil, že práce se systémem není možná pro její extrémní náročnost; zásahem členů kontrolní skupiny by mohlo dojít k nevratným škodám. Poté sdělil, že pro přístup do informačního systému by bylo nutné nastavení přístupových práv pro členy kontrolní skupiny, což není možné na počkání. Z toho je jasné patrné, že si zástupce exekutora byl dobře vědom, že dohledovým orgánům nenabízí přímý přístup do informačního systému. Po sdělení dohledových orgánů (souběžně byla přítomna i kontrolní skupina z Ministerstva spravedlnosti), že netrvají na zřízení zvláštních přístupů, ale postačí přístup prostřednictvím vyškoleného zaměstnance exekutora a stejně tak netrvají na editačních přístupových právech, byla nakonec argumentace vedena tím směrem, že je dohledovému orgánu zpřístupněn informační systém exekutora tak, že na vyžádání bude konkrétní elektronický spis ze systému vyexportován.

[4] Protože účel kontroly nemohl být bez přímého přístupu do informačního systému soudního exekutora naplněn, musela být kontrola kárně obviněného ukončena.

[5] Požadavek přímého vstupu do informačního systému exekutora není samoučelný. Dohledový orgán v rámci kontroly prověřuje nejen zákonnost postupu soudního exekutora, ale i dodržování kancelářského řádu a řízení činnosti exekutorského úřadu, k čemuž je nezbytné jednak detailně pochopit interní procesy uvnitř exekutorského úřadu – tím spíše, jedná-li se o tak velký úřad jako v případě kárně obviněného. K tomuto účelu právě slouží informace z informačního systému exekutora. Konkrétně musí dohledový orgán zejména ověřit, zda informační systém exekutora splňuje všechny standardy:

- obecně pro umožnění vedení elektronického spisu (§ 17 kancelářského řádu),
- pro zproštění od povinnosti vyhotovovat spisový obal (§ 18 kancelářského řádu),
- pro umožnění vedení spojených spisů pod původními spisovými značkami (§ 18a kancelářského řádu),
- pro zproštění od povinnosti připojovat doručenky přímo k písemnostem (§ 22 kancelářského řádu),
- pro zproštění od povinnosti vést rejstřík exekučních řízení (příloha kancelářského řádu).

[6] Krom jiného musí také dohledový orgán ověřit, zda jsou elektronické písemnosti exekutora vedeny v náležitých formátech a opatřovány řádně elektronickými podpisy. Tato zdánlivě nevýznamná skutečnost je přitom pro možnost vedení elektronického spisu zásadní. K výše uvedeným úkonům je přímý vstup do informačního systému zcela nepostradatelný. Nabízený export elektronického spisu neumožňuje výše uvedené kontrolovat. K naplnění shora popsaného dávají proto právní předpisy kontrolnímu orgánu také možnost, je-li to pro účely kontroly nezbytné, a předložení spisu nepostačuje, rovněž užívat technických prostředků kontrolovaného exekutorského úřadu (§ 20 stavovského předpisu o kontrolní komisi). Toto oprávnění dohledového orgánu v důsledku jednání kárně obviněného nemohlo být vůbec realizováno. Dohledový orgán chtěl mimo výše uvedené prověřit i jiné skutečnosti, které je možné efektivně zjistit pouze přímo ze systému exekutora.

[7] Dohledový orgán se nikdy při své kontrolní činnosti nesetkal s neposkytnutím součinnosti ve formě přímého přístupu do informačního systému (nejčastěji je to řešeno buď speciálním přístupem do systému zřízeným pro členy kontrolní skupiny nebo umožněním přístupu do systému z uživatelského účtu exekutora či zaměstnance exekutora s plnými nahlížecími právy).

[8] S ohledem na neumožnění řádné kontroly kárně obviněného, byl dohledový orgán nucen přistoupit prozatímně alespoň k náhradní (a zcela nedostačující) variantě předložení většího množství exportovaných elektronických exekučních spisů, aby bylo možno alespoň některá podezření na systémový charakter protiprávního jednání kárně obviněného potvrdit či vyvrátit. Soudní exekutor zaslal v období červen až září 2014 požadované „spisy“, ze kterých dohledový orgán zjistil, že bezvýjimečně nesplňují předepsané náležitosti; textové dokumenty vyhotovené soudním exekutorem jsou v těchto údajných „elektronických spisech“, které mají být exportem z informačního systému soudního exekutora, vedeny v nepřípustném, změnitelném formátu (doc, docx, rtf), namísto needitovatelného formátu (pdf) a tyto elektronické dokumenty nejsou řádně podepsány zaručeným elektronickým podpisem. S ohledem na velké množství takových údajných elektronických spisů je zcela zřejmé, že se jedná o plošné, tj. nikoliv výjimečné či

ojedinělé, zcela zásadní porušování právních předpisů upravujících vedení exekučních řízení. Vzhledem k počtu exekucí prováděných kárně obviněným (jen za rok 2013 šlo podle evidence Exekutorské komory o 59 152 exekucí) má takové porušování právních předpisů veliký dopad na oblast exekucí prováděných soudními exekutory. Kárný žalobce má za to, že kárně obviněný ve skutečnosti elektronické exekuční spisy ve smyslu příslušných právních předpisů vůbec nevede, přičemž v tomto názoru ho utvrzuje i předložení vadných exportů spisů. Tento závěr podporuje i naprosto výjimečný odpor kárně obviněného zpřístupnit svůj informační systém dohledovému orgánu. Kárný žalobce je tak toho názoru, že namísto elektronického exekučního spisu vede kárně obviněný jakousi evidenci, která sice nesplňuje náležitosti požadované právními předpisy na elektronické spisy, ale vyhovuje potřebám a záměrům kárně obviněného.

[9] Soudní exekutor neposkytnutím součinnosti proto závažně porušil povinnosti stanovené exekučním řádem a jinými právními předpisy. Kárný žalobce navrhuje posoudit jeho jednání jako závažný kárný delikt ve smyslu § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu. Navrhuje, aby mu bylo uloženo kárné opatření ve formě dle uvážení kárného senátu. Kárný senát by měl zejména přihlédnout ke skutečnosti, že kárně obviněný byl již kárným soudem opakovaně kárně odsouzen. Současně by postih měl být natolik citelný, aby zajistil řádnou kontrolu exekutorského úřadu kárně obviněného.

I.2. Vyjádření kárně obviněného

[10] Kárně obviněný ve svém vyjádření zdůrazňuje, že je mu kárnou žalobou kladeno za vinu jednání, jehož se objektivně nemohl dopustit. Kárně obviněný se kontroly exekutorského úřadu, konané dne 17. 4. 2014, vůbec neúčastnil. Jakoukoliv „požadovanou“ součinnost tedy jednoduše nemohl poskytnout již proto, že po něm žádná součinnost nebyla a nemohla být požadována. Sám kárně obviněný k ničemu vyzván nebyl, a to ani zprostředkovaně. Veškerá komunikace, tedy i komunikace ve věci součinnosti při kontrole, byla vedena výlučně s Mgr. R. M., soudním exekutorem, jako zástupcem kárně obviněného. Je zcela zřejmé, že v rozsahu skutku 1 kárně obviněnému osobně nelze nic vytknout. Ani kárná žaloba nezmiňuje cokoli konkrétního, co by kárně obviněný osobně v daných souvislostech mohl a měl učinit lépe či jinak.

[11] Kárně obviněný odmítá i výklad jeho telefonátu s JUDr. R. R., MBA, ředitelem exekutorského úřadu.

[12] Kárně obviněný se stručně vyjádřil i k tvrzení, že „*prvopisy rozhodnutí v elektronické formě vůbec neexistují, ani nikdy neexistovaly*“, nebo že „*kárně obviněný ve skutečnosti elektronické spisy [...] vůbec nevede*“. Takováto teze je naprosto absurdní. V dnešní době, kdy ve valné většině spisů dochází k elektronickému doručování, je nemyslitelné, že by takto závažné protiprávní jednání soudního exekutora dosud vůbec nikdo nezaznamenal. Při stovkách tisíc vyřízených exekučních spisů se kárně obviněný v tomto směru nesetkal s žádnými výhradami. Ostatně bez elektronického podpisu by listiny soudního exekutora zasílané v elektronické podobě neakceptovaly ani subjekty, jimž jsou listiny doručovány (katastr nemovitostí, banky, soudy atd.).

II. Splnění předpokladů pro věcné projednání

[13] Kárný senát nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání. Dospěl k závěru, že kárná žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu.

[14] Kárná žaloba tedy splňuje předpoklady pro její věcné projednání.

III. Ústní jednání a posouzení věci kárným soudem

[15] Při ústním jednání kárný žalobce i kárně obviněný setrvali na svých návrzích, resp. vyjádřeních. Kárně obviněný využil svého práva nevypovídat.

[16] Kárný senát posoudil jednotlivé skutky, které jsou kárně obviněnému kladeny za vinu, vycházel přitom z listinných důkazů, které byly v řízení předloženy, z výsledku svědků a dalších skutečností zjištěných při ústním jednání, jakož i z relevantní právní úpravy a své konstantní judikatury. Hodnocení jednotlivých provedených důkazů je uvedeno dále.

III.A. *Neposkytnutí součinnosti*

Kárná odpovědnost zastoupeného exekutora

[17] Kárný senát nejprve zvážil zásadní obhajobu kárně obviněného, že v den konání kontroly 17. 4. 2014 byl nemocný a byl proto zastoupen zástupcem ve smyslu § 16 exekučního řádu. Proto je prý jeho odpovědnost za průběh kontroly tentýž den vyloučena. Tuto skutečnost podložil důkazem, rozhodnutím prezidia Exekutorské komory ČR ze dne 16. 4. 2014 o ustanovení Mgr. R. M., soudního exekutora, zástupcem JUDr. T. V. To kárný žalobce nijak nezpochybnil. Skutečnost, že v den kontroly byl kárně obviněný zastoupen jiným exekutorem, vzal tedy kárný senát za prokázanou.

[18] Podle § 16 odst. 1 exekučního řádu po jmenování exekutora do exekutorského úřadu mu Komora ustanoví na jeho návrh zástupce mj. pro případ nemoci. Podle odst. 4 pokud zastupování trvá, nemůže zastupovaný exekutor vykonávat exekuční činnost. Zástupce exekutora má povinnost nahradit újmu způsobenou porušením povinnosti mlčenlivosti. Za újmu způsobenou zaměstnanci zastupovaného exekutora odpovídá zastupovaný exekutor. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního právního předpisu.

[19] Z uvedených ustanovení plyne, že zástupce vykonává namísto exekutora exekuční činnost; zastupovaný exekutor tuto činnost vykonávat nemůže (§ 16 odst. 4 věta první exekučního řádu). Exekuční činností se ve smyslu § 1 odst. 2 exekučního řádu rozumí nucený výkon exekučních titulů. Za pochybení při výkonu exekuční činnosti odpovídá dle § 16 odst. 4 zástupce, nikoliv zastupovaný exekutor. Z § 16 odst. 4 *a contrario* tak plyne, že za pochybení exekutorského úřadu při jiné činnosti než je výkon činnosti exekuční není odpovědnost zastupovaného exekutora bez dalšího vyloučena. Záleží samozřejmě na jeho zdravotním stavu a na dalších pro věc významných okolnostech (srov. k tomu obecně Kasíková, M. in: Exekuční řád. Komentář. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, s. 81). Tyto

úvahy lze uplatnit též na pochybení při výkonu kontrolní činnosti Ministerstva spravedlnosti nebo Exekutorské komory. V tomto není *a priori* vyloučena ani individuální odpovědnost zástupce i zastupovaného exekutora. Vše závisí na jednání (konání či opomenutí) jednotlivých aktérů v průběhu kontroly.

[20] V nynější věci tedy není pro odpovědnost kárně obviněného klíčové, že byl v den kontroly zastoupen. Důležité je posoudit, nakolik přes to, že byl zastoupen jiným exekutorem, sám přispěl k porušení právních povinností v průběhu kontroly. Jak kárný senát ukáže dále, kárně obviněný i v době své nemoci udílel pokyny zaměstnancům svého úřadu a přinejmenším spolurozhodl o nezpřístupnění elektronického systému exekutora v tom rozsahu, v jakém to požadovali členové kontrolní skupiny (viz body [36] až [38] níže).

Nesplnění povinnosti předložit spisy v jejich elektronické podobě

[21] Kárně obviněný rozporuje též to, že by k jakémukoliv pochybení v průběhu kontroly došlo. Nezpochybnil nicméně skutkový průběh kontroly, tedy že exekutorský úřad kárně obviněného odepřel kontrolorům přímý vstup do informačního systému. Namísto toho byl kontrolorům nabídnut jen export jednotlivých elektronických spisů na datovém nosiči.

[22] Kárný senát souhlasí s kárným žalobcem, že oprávněné osoby při výkonu kontrolní činnosti mohou nahlížet do jednotlivých spisů a požadovat přístup do všech prostředků, kde jsou spisy exekutora vedeny. Tato pravomoc plyne jednoznačně již z exekučního řádu. Podle § 7 odst. 3 písm. b) exekučního řádu je Ministerstvo spravedlnosti při výkonu státního dohledu oprávněno nahlížet do spisů, listin a evidenčních pomůcek exekutora, pořizovat si z nich výpisy a kopie. Podle § 7 odst. 5 exekučního řádu pro výkon dohledu Exekutorskou komorou platí obdobně § 7 odst. 3.

[23] Shora uvedený § 7 odst. 3 písm. b) exekučního řádu je dále rozveden ve stavovském předpisu Exekutorské komory České republiky ze dne 23. května 2013, o kontrolní komisi Exekutorské komory České republiky. Podle jeho § 20 písm. d) člen kontrolní skupiny je v souvislosti s výkonem kontroly oprávněn požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly; v případě nutnosti může též převzít originální podklady a vydat o tom potvrzení. Podle písm. e) je oprávněn požadovat předložení spisu v elektronické či listinné podobě; je-li to pro účely kontroly nezbytné, a předložení spisu nepostačuje, rovněž užívat technických prostředků kontrolovaného exekutorského úřadu. K tomu může dle písm. f) vyžadovat od kontrolovaného soudního exekutora nezbytnou součinnost k řádnému provádění kontroly. Podle § 22 písm. a), b) a c) stavovského předpisu je soudní exekutor v souvislosti s výkonem kontroly povinen vytvořit podmínky pro řádný výkon kontroly [písm. a)], umožnit členům kontrolní skupiny výkon oprávnění stanovených zákonem a tímto předpisem [písm. b)] a poskytovat potřebnou součinnost k výkonu kontroly [písm. c)].

[24] Dle kárného senátu export spisů na datový nosič nepředstavuje „předložení spisu“. Předložení elektronického spisu předpokládá, obdobně jako u předložení klasického „papírového“ spisu, bezprostřední přístup k zdroji informace, dle okolností tedy buď přístup k samotnému „papírovému“ spisu (nikoliv jen k exekutorem pořízené kopii tohoto

spisu), nebo přístup do elektronického systému exekutora (nikoliv jen export elektronického spisu na datový nosič). Kárně obviněný měl výkon této pravomoci umožnit buď přidělením svého zaměstnance, který by s využitím svých přístupových údajů provedl kontroly všemi spisy, které by kontrolori požadovali, eventuálně dle okolností zřízením přístupových práv pro samotné kontroly.

[25] Jak správně uvedl kárný žalobce, přístup kárně obviněného lze naopak srovnat se situací, v níž exekutor vede spisy v listinné podobě, odepře kontrolnímu orgánu přístup do svého spisu, a namísto toho mu předloží jen prosté listinné kopie pořízené z tohoto spisu. Takovým jednáním samozřejmě nesplní povinnost předložit listinný spis. Kárný senát souhlasí s kárným žalobcem rovněž v tom, že datové úložiště, kde jsou elektronické spisy uloženy (cloudová služba, serverová pole aj.), jsou fakticky obdobou spisovny, kde jsou uloženy originály listinných spisů. I proto je argumentace kárně obviněného neudržitelná. Kárně obviněný totiž jinými slovy říká, že poskytnutí kopie listinného spisu a nepředložení originálů listin a zamezení přístupu do spisovny, za účelem ověření existence těchto originálů, vyhovuje požadavkům zákona. Takový výklad oprávnění dohledového orgánu je samozřejmě zcela absurdní.

[26] I když snad kárně obviněný zastával (a zastává) mylný názor, podle něhož předložení spisu v jeho elektronické podobě rovná se exportu tohoto spisu na datový nosič, ze stavovského předpisu jasně plynula pravomoc kontrolorů užívat technických prostředků kontrolovaného exekutorského úřadu [viz shora cit. § 20 písm. e) *in fine*]. Je evidentní, že ani výkon této pravomoci kárně obviněný neumožnil. Umožněním výkonu této pravomoci jistě není poskytnutí počítače, na kterém se ovšem kontrolor k ničemu relevantnímu nedostane (dle sdělení svědků a zástupce kárně obviněného při jednání, členové kontrolní skupiny dostali počítač, který ovšem nebyl vybaven exekutorským softwarem).

Přičitatelnost jednání kárně obviněnému exekutorovi

[27] Kárně obviněný se kárné žalobě brání jednak tím, že byl v rozhodné době zastoupen (viz shora), jednak tím, že sám nic aktivně v průběhu kontroly nečinil, neboť na místě vůbec nebyl. Ve smyslu logiky jeho obrany by tak mohl být za pochybení v průběhu kontroly odpovědný jen jeho zástupce, nikoliv sám kárně obviněný. Kárný senát proto musel zvážit, zda lze jednání spočívající v nedostatku součinnosti přičítat kárně obviněnému, tedy zda ten sám porušil nějakou právní povinnost.

[28] Podle § 116 odst. 15 se exekutor zproští odpovědnosti za kárný delikt podle odstavců 4 a 5, pokud se prokáže, že provedl veškerá opatření, která po něm lze spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu podle § 13 odst. 1. Podle § 13 odst. 1 exekutor řídí činnost exekutorského úřadu, který jeho jménem plní všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti.

[29] O tom, že dne 17. 4. 2014 proběhne v jeho úřadě kontrola, se kárně obviněný dozvěděl již 10. 4. 2014. V úřadě fyzicky nebyl teprve od 16. 4. 2014, neboť teprve tento den započalo zastupování jeho zástupcem. Je pravda, že přede dnem kontroly ještě kárně obviněný nemohl znát přesně to, co po něm bude v průběhu kontroly vyžadováno. Přesto

bylo jeho povinností činit přede dnem kontroly všechny kroky směřující k tomu, aby byly vytvořeny podmínky pro řádný výkon kontroly, členům kontrolní skupiny byl umožněn výkon jejich oprávnění, a aby byla poskytnuta potřebná součinnost k výkonu kontroly ze strany zaměstnanců exekutora, jak stanoví § 22 písm. a), b) a c) stavovského předpisu, cit. v bodě [23]. Tomu odpovídající pochybení kárně obviněného je nutno brát v kontextu s jeho dalšími pochybeními, jak jsou dále popsána.

[30] Je nesporné, že kárně obviněný byl v den kontroly nemocný. Kárně obviněný neuvedl, jakou nemocí v den kontroly přesně trpěl. Současně je z dokazování patrné, že kárně obviněný nebyl v bezvědomí ani netrpěl tak závažným zdravotním stavem, v důsledku něhož by nebyl v kontaktu se svým úřadem. Právě naopak, kárně obviněný se svým úřadem v průběhu kontroly komunikoval. Kárný žalobce upozorňuje na jeho telefonát s ředitelem exekutorského úřadu. Kárný senát nepochybuje o tom, že přinejmenším jeden telefonát mezi kárně obviněným a ředitelem jeho úřadu proběhl, ostatně to kárně obviněný výslovně připouští. Jakkoliv někteří svědci naznačovali, že telefonátů mohlo být i více, jde pouze o žádným důkazem nepodložené spekulace.

[31] O obsahu jediného prokázaného telefonního hovoru s ředitelem nicméně panují rozpory. Kárně obviněný ve svém vyjádření ke kárné žalobě mj. uvedl, že vzhledem ke svému zdravotnímu stavu kárně obviněný s ředitelem svého úřadu rozhodně podrobně nerozebíral dosavadní průběh kontroly či jakékoliv konkrétní požadavky na součinnost. Ostatně telefonát proběhl na samotném počátku kontroly, krátce po jejím zahájení. Jednalo se o stručný telefonát, v němž kárně obviněný svému zaměstnanci mimo jiné sdělil, že „*má být kontrolním orgánům samozřejmě umožněna kontrola elektronických spisů v elektronickém systému*“ (s. 4, bod 3 části III. vyjádření kárně obviněného ze dne 2. 2. 2015). V telefonátu prý vůbec neřešil detailní otázku technického způsobu kontroly elektronických spisů či přístupu do systému (ve smyslu konstrukce kárné žaloby); touto zprostředkovanou cestou neobdržel jakýkoliv požadavek kontrolních orgánů k součinnosti během kontroly, na nějž by mohl nějak reagovat; neautorizoval žádné konkrétní kroky svého zástupce během kontroly; svému zástupci takto zprostředkovaně neuděloval ani žádné konkrétní pokyny.

[32] Naproti tomu ze svědectví členů kontrolní komise plyne, že k telefonnímu hovoru došlo cca hodinu a půl až dvě hodiny po začátku kontroly, tedy v době, kdy se otázka přístupu ke spisům stala předmětem sporu mezi pracovníky úřadu kárně obviněného a zástupcem kárně obviněného Mgr. M., na jedné straně, a kontrolními orgány, na straně druhé (viz shodně výpověď zástupce kárného žalobce Mgr. A. T., výpověď svědkyně Mgr. L. V., resp. výpověď svědka Mgr. M. K., podle něhož k telefonnímu hovoru došlo zhruba v polovině z celkových tří hodin trvání kontroly). Kárný senát má za to, že k telefonátu vskutku muselo dojít přibližně až v polovině trvání kontroly, neboť právě tehdy vznikl spor o přístup do elektronického systému kárně obviněného. Pokud by k telefonátu došlo již na začátku, nedávalo by smysl, proč by v něm kárně obviněný o přístupu do elektronického systému vůbec hovořil (kárný senát připomíná, že i sám kárně obviněný připouští, že *v obecné rovině* o přístupu do svého elektronického systému hovořil).

[33] Ředitel exekutorského úřadu kárně obviněného JUDr. R. prezentoval během kontroly svůj telefonní hovor s kárně obviněným tak, že mu kárně obviněný sdělil, že

„postup a názor Mgr. M. [zástupce kárně obviněného], že spisy mají být zpřístupněny jenom tak, jak byly doposud, čili formou exportu, že takový postup je správný a tím považuje vlastně věc za vyřízenou“ (viz výpověď zástupce kárného žalobce). Podle svědka K. „JUDr. R. celé kontroly nebyl přítomen, pouze v určitý okamžik přišel a sdělil nám [tedy členům kontrolní skupiny], že způsob našeho požadavku konzultoval s JUDr. V., a že ten trvá na tom, co nám řekl Mgr. M. jako zástupce“. U vystoupení JUDr. R. byla i svědkyně V., podle níž JUDr. R. „pronesl něco v tom smyslu, že mluvil s JUDr. V. a že nám ten informační systém jakoby zpřístupní“.

[34] S tím korespondují i listinné důkazy, provedené při jednání. Příloha protokolu o kontrole ze dne 17. 4. 2014, podepsaná čtyřmi členy kontrolní skupiny Exekutorské komory a pěti členy kontrolní skupiny Ministerstva spravedlnosti a zástupcem kárně obviněného Mgr. R. M., uvádí, že přístup do informačního systému zástupce kárně obviněného neumožnil, navíc osoba, *„která se představila jako »R., ředitel úřadu« sděluje přítomným, že mluvil telefonicky s JUDr. T. V. a ten s Mgr. R. M. souhlasí a je stejného názoru, tj. přístup do informačního systému neumožní.“* Ručně dopsané a vlastnoručně podepsané vyjádření zástupce kárně obviněného Mgr. R. M. k tomu na témže dokumentu dodává, že elektronický spis byl předložen řádně, způsobem jak je popsán v kancelářském řádu.

[35] Kárný senát nemá za příliš pravděpodobnou verzi kárně obviněného, podle níž v telefonátu nerozebíral dosavadní průběh kontroly ani konkrétní požadavky na součinnost. Ostatně kárně obviněný ve svém písemném vyjádření výslovně uvádí, že svému zaměstnanci dal pokyn k umožnění *„kontroly elektronických spisů v elektronickém systému“*, tedy nesporně s ním požadavky vznášené kontrolní komisí řešit musel. Ovšem i když vezme kárný senát za pravdivou obranu kárně obviněného, podle níž *details* přístupu k elektronickému systému vskutku v telefonátu neřešil, lze považovat za prokázané, že ředitel jeho úřadu prezentoval stanovisko kárně obviněného přítomným kontrolorům tak, že přímý přístup do systému být poskytnut nemá. Pokud tedy podřízený kárně obviněného pochopil jeho pokyn tímto (dle kárně obviněného nesprávným) způsobem, lze klást kárně obviněnému za vinu přinejmenším to, že pokyn nebyl pro jeho zaměstnance dostatečně srozumitelný a jednoznačný. Právě s ohledem na to, že i verze skutkově shodná s verzí kárně obviněného jej nezavazuje viny, nepovažoval kárný senát za nutné provádět důkaz výsledkem ředitele úřadu JUDr. R. I kdyby snad ten potvrdil, že o *detailech* přístupu k elektronickým spisům s kárně obviněným vskutku nehovořil, respektive že hovor jen špatně pochopil, nijak by se to nepromítlo do závěru o vině kárně obviněného. Takovýto výsledek by již jen proto byl zcela zjevně nadbytečný. Tím spíše, že pokyn kárně obviněného byl pochopen JUDr. R. přesně tak, jak jej kárně obviněný mínil (viz dále).

[36] Z dokazování ve věci je patrné, že nelze vůbec hovořit o tom, že by ředitel úřadu kárně obviněného telefonát špatně pochopil. Právě naopak, telefonát pochopil přesně tak, jak jej chápal a chápe i kárně obviněný sám. Pro posouzení viny kárně obviněného je totiž klíčový jeho dopis kárnému žalobci ze dne 25. 4. 2014, ve kterém reaguje na předchozí dopis kárného žalobce ze dne 18. 4. 2014. Kárný žalobce ve svém dopise popsal situaci během kontroly v exekutorském úřadu a tázal se kárně obviněného, zda se s postupem svých podřízených ztotožňuje. Kárný žalobce ve své reakci výslovně uvádí, že trvá na tom, *„že osoby provádějící kontrolní činnost měly umožněn vstup do elektronického systému používaného úřadem [...] Skutečně jsem s [ředitelem exekutorského úřadu JUDr. R. R.]*

telefonicky hovořil a vzkázal jsem mu, ať vyřídí, že souhlasím s tím, nechť je kontrolujícím osobám umožněn přístup do elektronického systému v obvyklém rozsahu. Což se také stalo“ (zvýraznil kárný senát). Z tohoto dopisu je tak nepochybné, že ať již byl přesný obsah telefonního hovoru v průběhu kontroly jakýkoliv, pokyn kárně obviněného, že má být kontrolním orgánům umožněna kontrola elektronických spisů v elektronickém systému, vyložil jeho zaměstnanec JUDr. R. přesně tak, jak jej myslel i sám kárně obviněný. Kárně obviněný se totiž k správnosti výkladu JUDr. R. osm dní po konání kontroly uvedeným dopisem sám hlásí, neboť má za to, že v průběhu kontroly k žádným pochybením nedošlo a přístup do elektronických spisů *byl* umožněn.

[37] Z dopisu kárně obviněného ze dne 18. 4. 2014 navíc plyne, že rozhodně nehrál v době kontroly žádnou pasivní roli, ale nejpozději v okamžiku prokazaného telefonátu sám udílel řediteli úřadu pokyny (dle vlastních slov kárně obviněný v telefonátu sdělil: *„nechť je kontrolujícím osobám umožněn přístup do elektronického systému v obvyklém rozsahu“*, zvýraznil kárný senát). Správnost interpretace vlastního pokynu o týden později výslovně schválil, není tedy pochyb, že přístupem do elektronického systému „v obvyklém rozsahu“ kárně obviněný mínil export spisů na datový nosič. Ostatně přesně tak znějí i výpovědi osob, které slyšely prezentaci telefonního hovoru ředitelem exekutorského úřadu JUDr. R. Např. výpověď zástupce kárného žalobce, cit. v bodě [32] shora, podle kterého ředitel úřadu informoval, že dle kárně obviněného mají být spisy *„zpřístupněny jenom tak, jak byly doposud, čili formou exportu“*, přesně odpovídá tomu, co psal ve svém dopisu ze dne 25. 4. 2014 i kárně obviněný, tedy umožnit přístupu *„v obvyklém rozsahu“*, což *„se také stalo“*.

[38] Kárný senát tedy shrnuje, že kárně obviněný jednak nevytvořil v době, kdy byl ještě ve svém úřadu, podmínky k poskytnutí součinnosti při výkonu dohledu, jednak v době, kdy byl zastupován jiným exekutorem, dal telefonicky řediteli svého úřadu pokyn, aby členům kontrolní skupiny nebyl umožněn přímý přístup k elektronickým spisům.

Závěr

[39] Je tedy evidentní, že kárně obviněný tím, že nezajistil potřebnou součinnost svého úřadu s kontrolujícími osobami, respektive ji dokonce svým pokynem zakázal, zmařil v podstatné části probíhající kontrolu ze strany Ministerstva spravedlnosti a Exekutorské komory. Zmaření kontroly patří k nejzávažnějším kárným deliktům, neboť se jím znemožní výkon dohledu a znemožní se tak i zjištění toho, zda kárně obviněný dodržuje při výkonu své funkce zákonné požadavky. Ostatně spekulace kolem toho, v jaké podobě vlastně spisy vede nebo nevede (viz část **III.B.** dále), jsou dány mimo jiné právě tím, že kárně obviněný neumožnil členům kontrolního orgánu přímý přístup do svého systému.

[40] Jednání kárně obviněného tak představuje závažný kárný delikt, spočívající v závažném porušení povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory [§ 116 odst. 5 písm. a) exekučního řádu].

[41] Kárný senát pro pořádek konstatuje, že neřešil otázku neumožnění přístupu do elektronického systému kdykoliv později, respektive jak uváděl zástupce kárného žalobce při jednání, až do „dnešního dne“. Kárný senát řešil pochybení kárně obviněného v průběhu a v souvislosti s kontrolou ze dne 17. 4. 2014. Neřešil pochybení, která nastávala

při jiných příležitostech, což jde ostatně již zcela nad rámec skutku vytýkaného kárnou žalobou.

[42] S ohledem na jednoznačnost celé věci již kárný senát neprovedl důkaz navržený při jednání zástupcem kárného žalobce, totiž další CD, které mělo prokázat, že export elektronického spisu není plnohodnotnou variantou nahlížení do spisu.

III.B. *Nepředložení spisů v řádné formě*

[43] K prokázání druhého žalovaného skutku kárný žalobce předložil jako důkaz celkem tři datové nosiče (kompaktní disky, CD). Z těchto tří disků pořídil kárný senát tištěnou verzi adresáře (viz č.l. 56-320). Díky tomu kárný senát následně zjistil, že celkem 11 exekutorských spisů není na žádném z přiložených disků připojeno. Jde konkrétně o spisy sp. zn. 20110/13, 20191/13, 24188/13, 26785/10, 27894/13, 29808/13, 34139/13, 35661/13, 42457/13, 54101/11, 56826/12. Ve vztahu k těmto spisům kárný senát dospěl k závěru, že tvrzení kárného žalobce nelze vůbec prokázat, což je již samo o sobě důvodem k výroku o zproštění viny.

[44] Na celkem třech discích jsou exportovány následující spisy: sp. zn. 103 EX 10329/12, 10814/13, 11211/13, 11413/08, 11504/14, 11889/13, 12046/08, 12405/12, 1246/10, 12548/13, 12653/13, 12980/13, 12990/13, 13168/13, 13353/12, 13427/13, 13489/13, 13585/13, 1368/14, 13685/07, 13887/13, 14194/13, 1433/12, 1444/10, 14959/13, 1571/09, 16034/12, 16325/13, 16423/12, 16549/13, 1677/13, 16880/13, 17249/11, 17298/12, 17946/13, 18086/11, 18335/13, 18396/13, 18410/13, 18444/09, 18469/10, 18585/12, 19221/10, 1932/13, 19829/13, 19892/10, 2041/13, 20450/12, 20554/10, 206/13, 20631/13, 2073/13, 20793/13, 21002/12, 21152/13, 21604/13, 21730/13, 218/02, 21914/13, 2192/13, 21968/09, 22108/09, 22281/13, 22541/13, 22626/12, 22671/13, 2275/13, 23340/10, 23389/13, 24200/13, 2436/13, 24847/13, 24853/13, 2490/13, 25047/13, 25586/12, 25889/13, 25964/10, 25965/13, 26366/11, 2700/13, 27300/13, 2794/04, 2815/13, 28316/09, 28595/13, 28616/12, 28929/13, 28972/13, 29734/12, 29764/13, 29784/13, 2990/11, 30111/13, 30228/13, 30523/13, 30564/10, 30753/13, 315/09, 31611/11, 31639/13, 317/13, 31777/13, 3272/13, 32764/13, 33502/10, 33659/13, 3368/08, 3383/13, 33853/10, 3410/13, 34144/13, 342/09, 34416/10, 34425/13, 35025/12, 35331/13, 3544/13, 35566/13, 35728/12, 35859/13, 35931/09, 36220/12, 36230/11, 36360/12, 36640/13, 36829/12, 36877/12, 37090/12, 37107/12, 37246/13, 37315/10, 37518/13, 38800/13, 39153/12, 39161/13, 39206/11, 39342/12, 39399/12, 3942/13, 39619/13, 40048/12, 40263/11, 40543/12, 40583/12, 40586/11, 40672/13, 40818/10, 40828/13, 40880/12, 41125/13, 41344/13, 41612/13, 4178/08, 42141/13, 42284/12, 42544/10, 42755/12, 42963/12, 43022/12, 43055/12, 43139/13, 43354/11, 43944/10, 44342/13, 45016/13, 45125/13, 45537/10, 45882/11, 45933/12, 467/13, 46790/11, 47091/12, 47319/13, 47837/12, 48106/12, 48285/12, 4846/11, 48510/13, 48556/13, 48648/13, 48650/10, 48879/10, 48895/12, 49235/12, 49572/13, 50261/11, 50409/12, 50575/12, 5061/13, 50778/11, 51492/12, 51773/13, 51820/10, 51895/12, 51923/11, 52053/11, 52082/12, 52372/12, 52516/13, 52589/10, 52790/12, 52959/10, 53005/12, 5333/13, 53419/12, 53518/12, 54003/13, 54119/11, 54239/11, 54302/12, 54397/12, 54398/12, 54940/11, 55196/12, 5572/12, 55763/12, 55867/12, 56070/12, 56217/12, 56524/12, 567/13, 56806/13, 56905/11,

57125/12, 57451/12, 57715/11, 57737/12, 5779/13, 57847/13, 57951/12, 57976/12, 58387/12, 58401/12, 59005/12, 59179/12, 59280/12, 60108/12, 60129/13, 60346/11, 60350/11, 60749/12, 60820/12, 60913/12, 60991/13, 61092/12, 61252/12, 61304/12, 619/13, 62394/11, 62689/12, 63485/12, 63538/12, 63631/12, 64107/11, 65135/12, 65201/12, 65349/12, 659/13, 65902/12, 66569/12, 67074/12, 67857/12, 68529/12, 6941/13, 7043/13, 711/03, 7365/12, 7807/10, 8003/05, 8030/11, 8083/10, 8084/08, 823/13, 8399/13, 8621/13, 8709/13, 8974/13, 9420/13.

[45] Kárný žalobce tvrdí, že ve všech spisech uložených na přiložených discích se vyskytují i soubory v nepovolených formátech typu Microsoft Word (*.doc a *.docx), respektive Rich Text Format (*.rtf). Tyto formáty nejsou dle kárného žalobce právními předpisy povoleny, neboť samy o sobě umožňují svou editaci a pozměňování. K tomu během jednání vystoupil zástupce kárně obviněného, který na příkladu jednoho náhodně vybraného spisu sp. zn. 103 EX 206/13 osvětlil, kde se skrývají zákonem požadované formáty *.zfo. Vedle toho jsou tytéž dokumenty uloženy též ve „změnitelných“ formátech, jako je *.doc a *.docx nebo *.rtf. Toto vysvětlení zástupce kárného žalobce akceptoval.

[46] Následně zástupce kárného žalobce na příkladech exportu celkem jedenácti spisů (sp. zn. 103 EX 13427/13, 14194/13, 16423/12, 19221/10, 1932/13, 21914/13, 2794/04, 30564/10, 54119/11, 5572/12, 60346/11) ukázal, které pro exekuční řízení důležité dokumenty jsou uloženy na datovém nosiči (CD) v nepovoleném formátu *.rtf, aniž by byly současně uloženy ve formátu zákonem vyžadovaném (pdf nebo zfo). Ve spise sp. zn. 103 EX 30564/10 šlo o protokol o rozvrhu (číslo 80 spisového přehledu), ve spise sp. zn. 103 EX 16423/12 šlo o exekuční příkaz (číslo 51 spisového přehledu), ve spise sp. zn. 103 EX 19221/10 šlo rovněž o protokol o rozvrhu (číslo 74), ve spise sp. zn. 103 EX 14194/13 šlo o výzvu k doplacení (číslo 15), ve spise sp. zn. 103 EX 13427/13 šlo o výzvu k dobrovolnému splnění povinností (číslo 7), ve spise sp. zn. 103 EX 54119/11 šlo o úřední záznam práce se spisem, zjišťující, zdali mohl kárně obviněný provést mobiliární exekuci (číslo 26), ve spise sp. zn. 103 EX 60346/11 šlo o protokol o rozvrhu (číslo 126), ve spise sp. zn. 103 EX 1932/13 šlo o sdělení o vyvěšení na úřední desce (číslo 12), ve spise sp. zn. 103 EX 2794/04 šlo o protokol o rozvrhu (číslo 108), ve spise sp. zn. 103 EX 5572/12 rovněž protokol o rozvrhu (číslo 58) a konečně ve spise sp. zn. 103 EX 21914/13 šlo o protokol o dražbě (číslo 26). Toto pochybení v jedenácti případech zástupce kárně obviněného uznal. Zdůraznil, že v žádném případě nejde o pochybení systémového rázu, a tedy o závažný kárný delikt, jak předestírá v kárné žalobě kárný žalobce. Přitom upozornil na velký rozsah informací, které musel kárně obviněný poskytnout, proto není divu, že v jednotlivých případech mohlo při exportu dokumentů dojít k pochybení. Ostatně při vedení spisů právní předpisy žádné konkrétní formáty po kárně obviněném údajně nevyžadují.

[47] Ve vztahu k spisům uvedeným v bodě [44] učinil kárný senát následující zjištění.

[48] Podle § 10b odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, ve znění vyhlášky č. 491/2012 Sb., se elektronický spis soudu předkládá v jednom adresáři, který může být komprimován do formátu zip či rar. Podle odst. 3 každý dokument je uložen v samostatném souboru.

Jednotlivé soubory se ukládají v následujících formátech: a) soubory obsahující textové dokumenty a doručky ve formátu pdf nebo zfo, b) soubory obsahující elektronickou poštu ve formátu EML, c) soubory obsahující obrázky (fotografie) ve formátu jpg, jpeg nebo jfif (Joint Photographic Experts Group File Interchange Format), png (Portable Network Graphics), tiff (Tagged Image File Format) anebo gif (Graphics Interchange Format), d) soubory obsahující videonahrávky ve formátu mpeg1 nebo mpeg2 (Moving Picture Experts Group Phase 1/Phase 2), e) soubory obsahující audiozáznam ve formátu wav (Waveform Audio Format), mp2 nebo mp3 (MPEG-1 Audio Layer 2/Layer 3). Podle odst. 4 odchozí dokumenty exekutor či jeho pověřený zaměstnanec opatří zaručeným elektronickým podpisem. Autorizovaná konverze se provede u příchozích dokumentů, které jsou důležité pro vedení exekuce, zejména u rozhodnutí soudu, opravných prostředků, procesních podání účastníků a plných mocí. Pro nynější věc je pak rozhodný § 10d téže vyhlášky, podle něhož mj. § 10b se použije přiměřeně i pro předkládání spisů Exekutorské komoře České republiky a Ministerstvu spravedlnosti.

[49] Jak již kárný senát uvedl ve svých dřívějších rozhodnutích, dokumenty ve formátu *.rtf nelze považovat za dokumenty v nezměnitelné podobě, které by byly řádně podepsány, popř. byly konvertovány (srov. např. rozhodnutí kárného senátu NSS ze dne 19. 9. 2011, č. j. 15 Kse 4/2011 – 62). Takovou podobu mohou mít ve vztahu k textovým dokumentům a doručenkám jen soubory ve formátu pdf nebo zfo (viz § 10b odst. 3 vyhlášky č. 418/2001 Sb., cit. shora). Pochybení je tedy nesporně dáno, kárně obviněný nepředložil Exekutorské komoře exekuční spisy v řádné formě, odchozí dokumenty nebyly uloženy v přípustných formátech a nebyly opatřeny zaručeným elektronickým podpisem exekutora či jeho pověřeného zaměstnance. Obhajoba kárně obviněného, že i formáty pdf lze měnit, je z hlediska cit. právní úpravy bez významu, je to argumentace *de lege ferenda*. Jen nad rámec nezbytně nutného kárný senát uvádí, že měnit či falzifikovat lze (téměř) vše, nicméně smysl právní úpravy leží v tom, že pozměnit soubory pdf nebo zfo lze o poznání složitěji než dokument uložený ve formátu Microsoft Word *.doc a *.docx, Microsoft Excel (*.xls), respektive Rich Text Format (*.rtf).

[50] Nepředložení jedenácti uvedených spisů v řádné formě posoudil kárný senát jako kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Kárný soud při svém závěru, že jednání kárně obviněného naplnilo znaky kárného deliktu, vzal v potaz i to, že mezi jedenácti dokumenty, které nebyly předloženy v požadované formě, figuruje dokonce i exekuční příkaz (viz shora).

[51] Naproti tomu ve zbytku byl kárně obviněný kárné žaloby zproštěn, neboť nebylo prokázáno, že se tvrzené skutky staly. Tento závěr se týká spisů, které kárnému senátu nebyly vůbec předloženy (bod [43]), a také všech spisů uvedených v bodě [44], vyjma jedenácti spisů, pro jejichž vady byl kárně obviněný shledán vinným výrokem I.b) tohoto rozhodnutí. Jen v oněch jedenácti spisech byl totiž kárný žalobce s to ukázat konkrétní porušení práva.

[52] Kárnému žalobci lze přisvědčit, že při větší analýze spisů by pravděpodobně kárný senát našel mnohem více pochybení. Jeho spekulace o tom, že v řádném formátu jsou jen ty dokumenty, které byly doručovány datovou zprávou, dává také jistou logiku. Nicméně neunesení břemena konkrétně tvrdit porušení práva jde v plné míře na vrub kárného

žalobce. Je naprosto nepřijatelný takový postup kárného žalobce, který předloží kárnému senátu (elektronický) „balík“ několik stovek exportovaných spisů, přičemž jen obecně charakterizuje vady, které má údajně každý jednotlivý spis obsahovat. To by pak znamenalo, že by kárný senát v podstatě přestal být soudem, převzal by roli kárného žalobce, a aktivně by sám *namísto kárného žalobce* dohledával pochybení, kterých se měl kárně obviněný údajně dopustit. Něco takového je samozřejmě v právním státě nepřijatelné.

III.C. Sankce

[53] Při úvaze o druhu a výši kárného opatření vycházel kárný senát ze skutečnosti, že soudní exekutor nestojí před tímto senátem poprvé. Rozhodnutími kárného senátu ze dne 14. 2. 2011, č. j. 14 Kse 6/2010 - 181 a č. j. 14 Kse 7/2010 - 96, mu bylo uloženo pro kárné provinění kárné opatření ve formě napomenutí. Dalším rozhodnutím kárného senátu ze dne 16. 4. 2013, č. j. 14 Kse 9/2012 - 143, byla kárně obviněnému za kárná provinění uložena pokuta ve výši 80.000 Kč. Za této situace neshledal kárný senát jinou možnost než uložit kárně obviněnému pokutu v již podstatně citelnější částce 500.000 Kč.

[54] Výše pokuty zohledňuje podle názoru kárného senátu všechny okolnosti případu, zejména pak způsob provedení ve výroku rozhodnutí uvedených skutků. Neposkytnutí součinnosti je jeden z nejzávažnějších kárných deliktů exekutora, již jen proto, že v jeho důsledku nebylo možno provést řádnou kontrolu úřadu kárně obviněného. Jako přitěžující okolnost vzal kárný senát v úvahu, že kárně obviněný své pochybení doposud neuznal a nevyvodil z něj žádné důsledky. Sankce tak musí být citelná a působit preventivně, aby se již toto pochybení na straně kárně obviněného nikdy neopakovalo. Naopak polehčující okolnosti neshledal kárný senát žádné, vyjma toho, že se *tohoto typu* deliktu dopustil kárně obviněný poprvé. Výše pokuty není ve vztahu ke kárně obviněnému likvidační, ostatně již jen s ohledem na velikost jeho úřadu a rozsah podnikatelské činnosti (jeho úřad je jedním z největších v České republice, řešící desítky tisíc exekučních případů ročně).

[55] Naproti tomu uznání viny ve druhém namítaném skutku se sice na jedné straně týká početného porušení povinnosti (celkem v jedenácti spisech), na druhé straně však jde o nedostatky do určité míry administrativního charakteru (srov. přiměřeně rozhodnutí kárného senátu NSS ze dne 13. 1. 2014, č. j. 14 Kse 1/2013 - 119). Kárnému žalobci se nepodařilo prokázat masivní charakter porušování povinnosti kárně obviněným exekutorem, ani to, že by snad kárně obviněný exekutor elektronické spisy vůbec nevedl, jak kárný žalobce v žalobě opakovaně naznačil.

[56] Uložená pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2015

JUDr. Zdeněk Kühn
předseda kárného senátu